

Борба

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
ВТОРНИК
3 ДЕКЕМВРИ
1963
ГОД. XXVI
Бр. 144
(2500)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ДО КРАЯ НА ГОДИНАТА ОСТАВАТ

25 РАБОТНИ ДНИ

Първият годишен план е преизпълнен без рекламации за качеството

През последното двадесетилетие тракторната песен заглавява безспорно нива на сгражичани. Мека електрическа светлина обля улици и площади. Някогашното килийно училище става първата в страната постоянна селска художествена галерия. Буренясалата Училищна поляна става разкошна градина-паметник. Извисиха снага в мирното и чисто небе сградите на читалището, на ТКЗС и още много други. Огромна язовирна стена прегради пътя на реката и дерето, за да има вода в сухите години и дни за нивите и градините.

В меките октомврийски дни на 1966 година в Стражица, до бившия комбинат „Девети септември“, където се зеленееха люцерни и зеленчукови градини, беше направена първата копка на Цеха за строително-пътни машини — клон на ЗСПМ в Търговище. Издигнаха се неговите стоманобетонни корпуси. Дойдоха в него първите му стопански плахи и малко смутени, но с много вяра в близкото бъдеще. Те бяха строители и монтажници едновременно. Работеха и се учеха на място. Нямаха механизация и технически съоръжения. Навсякъде преобладаваше ръчния труд и дързостта. Изпълнители и ръководители на партийната организация укрепваха младия колектив. Потече в цеха първият чугун. Между гарата и селото то се заформира промишлен квартал. Ентусиазираната радост от първите дни и месеци премина в хубаво и напрегнато всекидневие, изпълнено с грижи за материали, за транспорта, за кооперирани доставки, за изпълнение и обещания. Новите промишлени работници от Стражица и общината с усърдие усвояваха търпеливо и без колебание производството на кофражни платна и жр стълбове, които до тогава се доставяха от стотици километри.

Двадесет и пет дни преди края на тази година в Завода вече за строително-пътни машини край Стражица (зашото пробният период от февруари до юли 1967 г. премина успешно) от плановия отдел до производствениците се разнесе радостната вест, тъй очаквана и желана отдавна — предсрочно е изпълнен годишният производствен план без нито една рекламация за качеството. Впрочем и през 1967 г. беше изработена тука надпланова продукция за над 35 000 лева, а в навечерието на Великата октомврийска социалистическа революция т.

г. изработиха предвидените по годишния план жр стълбове.

Думите на др. Тодор Живков, че „не можем да станем техническа нация, ако не въведем младежите в това велико дело“ — тук са пътеводно начало. Затова в завода беше извършена задълбочена подготвителна работа за стопанската 1969 година. Тогава в тукашния завод следва да бъдат изработени 1500 т. жр стълбове срещу 930 през тази година, 3500 т метални кофражни платна при 1280 т сега и т. н. Освен това през идващата година ще бъдат усвоени и редица нови производствени, като 500-килограмово поланжно механизирано скеле, достигало 16 м височина, подвижно механизирано столче и подвижна механизирана платформа, 30 мостови краи с 5 т мощност и др. Ще бъде ли всичко това изпълнено?

Да, Така казват петоразредникът-шлосер Стоян Грозев, електроинженерът Димитър Бонев, Пенко Баев и Райчо Иванов, Марин Стефанов и Георги Спиридонов и всички останали, които спомогнаха най-много за предсрочното изпълнение на плана за печалбата, които ще допринесат и за изработването до края на годината на надпланова продукция за повече от 80 000 лева. Може би трябва да пишем нещо и за ръководителя на завода Димитър Йорданов Пейков? Но за него в нашия вестник бяхме писали още през 1955 г. като един от първите комсомолци от селото, който отиде да работи в животновъдните ферми на ТКЗС. Тогава той изпълни достойно своето поръчение. Досегашните резултати говорят, че така ще бъде и сега.

Михаил МАНОЛОВ

Хубав рапорт на керамичите...

Колективът на ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица подобри своята дейност след преминаването му на работа по новата система на стопанско ръководство. Благодарение на нея и на упорития труд на керамичите годишният план е вече изпълнен. Предсрочно за нуждите на народното стопанство бяха изработени 77 милиона тухли, 29 милиона керемиди и 9600 т огнеупор и киселиноупор.

До края на годината ще бъде осигурена надпланова продукция за 350 000 лева. Колективът на цех № 1 и № 2 отсякоха

тази година повече от половината керамични изделия на завода. За тия хубави успехи бригадите на Димитър Калинов, Славчо Цветанов, Пенко Димитров и Методи Вълков, бяха наградени от Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от строителството и строителната промишленост и редакцията на в. „Борба“ с фотос „Хан хаджи Николи“.

Ангел Гецов

...и на ДИП „Етър“

И през ноември колективът на ДИП „Етър“ — Велико Търново постигна големи производствени успехи. Планът за общата промишлена продукция беше изпълнен 124 на сто, за производителността на труда — 109.55 на сто, за износа — 242 на сто. Спрямо същия месец на миналата година планът за общата годишна продукция беше преизпълнен с 55 на сто, а средната изработка на едно лице от промишлено-производствения персонал — с 23.6 на сто. Тези добри резултати през месеца помогнаха годишният план за общата промишлена продукция да бъде изпълнен за единадесетмесечното 108 на сто.

И. Бостанджиев

КЛЕТВА ПРЕД ПАРТИЯТА И РОДИНАТА

Генерал-лейтенант Кирил Косев приветства курсантите с полагането на военска клетва.

В студеното декемврийско утро на площад „Девети септември“ във Велико Търново бяха члени хиляди майки и бащи, братя и сестри на младите курсанти от ВВВУ „Васил Левски“, набор 1949 година, много граждани, за да изживеят заедно с бъдещите защитници на съзнателна и Родина трепетните минути при полагането на тържествената военска клетва.

И ето — пред Паметника на загиналите във войните се строят ват подеденията. Музиката свири „Срещен марш“. Заместник-началникът на ВВВУ „Васил Левски“ полковник Атанас Дамянов рапортува на генерал-лейтенант Кирил Косев, заместник-министър на Народната отбрана, че „младите курсанти са строени и готови за полагане на военска клетва“. След като поздравява бойците, ген. лейтенант Кирил Косев се отправя към трибуната, където заедно с него заема местата си членът на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на БКП, секретарят на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, секретарят на Окръжния комитет на Партията Николай Кушев, първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Димо Минчев, секретарят на Градския комитет на Партията Николай Цонев, активни борци против капитализма и фашизма, офицери, родители.

За значението на клетвата говори полковник Ат. Дамянов. Той подчерта, че клетвата — голям нерушим закон в живота на българския воин, има дълбока традиция. Тя е онова, свързано с нещото, което не се пристъпва, а лито борите за национално освобождение, нито септемврийците, нито героичните партизани. Изпълнявайки клетвата си, с неуважаша слава покриха бойните си знамена ония, които се сражаваха в Отечествена война. А ето и знамената. Тези знамена, които са во дили стотици хиляди българи от победа към победа.

...„Самарското знаме! Сим

Другарят Йордан Костов и генерал-лейтенант Кирил Косев при една от масите с клетвените листове

Мъжествен строй!

ПРАЗНИК В МАСЛАРЕВО

Преди 35 години в дома на Георги Илиев осем младежи поведоха редица срещи — с ветераните на революционното движение в селото, с първите бригадири. Посрещнаха и гости — секретари на комитети и дружества от съседните села, на които показваха двата си прекреки клуба, където прекарват приятни и занимателни часове.

Първите сега са мъже с прошарени коси. Някои от тях не са между живите, но Масларево ги помни и тачи свято паметта им. Не една младост прекърши инквизицията в полицията.

Дълго се подготвяха младежите за славния юбилей. Проведоха редица срещи — с ветераните на революционното движение в селото, с първите бригадири. Посрещнаха и гости — секретари на комитети и дружества от съседните села, на които показваха двата си прекреки клуба, където прекарват приятни и занимателни часове.

Юбилейното тържество започна с шествие до дома на Иван Люцканов — Страхил, загинал като партизанин от Габровско-Севлиеви отряд само няколко месеца преди изгрева на са ободата, едва 24-годишен. Тук, пред паметната плоча, бяха положени венци на признанието. Шествието продължи до гробопаметник на Люцканов, където под звуците на „Вий, жертва паднахте“ и кратко мъчяние на колени и полагане на венци също бяха оказана почит на верния син на Масларево. Венци бяха положени и пред бюста паметник на Иван Люцканов.

В препълнения читалищен салон започна тържествената вечер на юбилея. В деловия президент заеха места първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, Донка Дерменджиева, представител на ЦК на ДКМС, Иван Кръстев, секретар на Окръжния комитет на Комсомола, първият секретар на РМС в селото, сега секретар на Общинския комитет на Партията Жорж Атанасов, Георги Илиев, Минко Спиридонов, Борис Желязков, Кирил Божанов, Николай Атанасов, Тодор Недев — асе ветерани на младежкото движение, и др.

Кратко слово произнесе секретарят на комсомолското дружество Николай Димитров, след което Жорж Атанасов прочете доклад за героичния път на ремосовата организация, чийто живот е живял и той неотлъчно в продължение на 35 години. Докладът му беше един възмущаващ спомен за дните на борбата против капитализма и фа-

шизма, за първите дни на свободата и първите радости от нейните плодове.

Топло приветствие поднесе другарят Йордан Костов, който поздравя масларевските комсомолци с юбилей, като подчерта огромните успехи на селото, което наред с коренното си преобразование невдъж се е нареждало в челото на окръга и страната по изпълнението на стопанските задачи. Другарят Костов говори за животворната българо-съветска дружба, за доможанията на империалистите да разединят голямото семейство на социализма и пожела здраве и лично щастие на трудещите се.

От името на Окръжния комитет на Комсомола приветствие поднесе другарят Ив. Кръстев. Възмущаващ миг бе приветствието на група пионери, които бяха посрещнати и изпитани със ставане на крака. Прочетоха бележителни телеграми до ЦК на Партията и Комсомола. Тържеството завърши с богата концертна програма.

Илия МОНОВ

ГОСТИ НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

В неделя на път от Плевен за Габрово в старата столица гостува за няколко часа 8-членната делегация на Централното управление на дружествата за съветско-българска дружба, водена от неговия заместник-председател Александър Иванович Макаров.

Тя беше придружавана от Евгений Туганов — секретар за Посолството на СССР в България, и Свобода Касабова от Общонародния комитет за българо-съветска дружба.

Скъпите гости бяха посрещнати от секретаря на Градския комитет за българо-съветска дружба Душко Душков и разгледаха някои забележителни места на града, посетиха и историческия хълм Царевец.

Първостепенни задачи пред колективите на търговските организации

НИКОЛА КУШЕВ,

СЕКРЕТАР НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

Задоволяването на потребностите на населението се извършва чрез мрежата на търговските организации. Затова и често пъти хората виждат политиката на Партията и правителството в лицето, в състоянието и работата на търговските организации.

Реорганизацията, която се извърши в областта на търговията през януари 1967 година, ока за благоприятно влияние върху работата в търговията. Засили се материалната отговорност, пресече се пътят на оправдание и обвиняване от едни на други за неизпълнените задачи. Народните съвети и търговските организации положиха много грижи за разширяване и подобряване на материално-техническата база — за правилното разпределение на търговската и складовата мрежа. Основната част от търговската мрежа е обновена и реконструирана и близо една трета от нея работи по новите форми на търговско обслужване, които са много по-ефективни за предприятията и удобни за купувача.

Въпреки всичко въпросите за материално-техническата база и по-специално за търговската мрежа и нейното разположение в градовете още не са решени. В съответствие с нормативите на Министерството на вътрешната търговия и окръга допълнително следва да се устроят най-малко 150 работни места. По тази причина докато за страната на един магазин се падат

1.35 работни места, то за окръга са 1.25 работни места.

Ако съпоставим търговската мрежа на нашия окръг с тази на Габровски — на 1000 души от населението, припадаща се търговска площ, се вижда, че в Габрово те имат 192.6 кв. м, а ние 180 кв. м, за хранителни стоки — Габрово 54.6 кв. м, а в нашия окръг 40.1 кв. м, нехранителни стоки съответно 30.1 кв. м и 20.6 кв. м; столове — Габрово 91.1 кв. м, а у нас са 58.3 кв. м и т. н.

Голяма част от магазините във Велико Търново са стари, неудобни. Стройните се магазини в жилищните комплекси в повечето случаи не решават задачите на техническия прогрес, не са удобни за работа и с недостатъчно складово площ. Често явление е амбалажът, особено за зеленчуци и плодове, да е заел голяма част от магазин и затруднява работата в него, а да не говорим за естетика.

Не винаги правилно се използват определените места за магазини. Например в центъра на града на ул. „В. Левски“ се построяха хубави и удобни магазини, които са подходящи както за хранителни, така и за други промишлени стоки, като текстил, домашни потреби, грижотаж, а те се използват за магазини за железария, за бои, мебели.

Не е решен правилно и въпросът за изложбената зала на художниците, която се намира на главната улица, а помещението за хубави магазини са превърнати в работилници на Промкомбината или ТПК.

Необходимо е да се вземат бързи мерки от страна на Градския народен съвет за проектиране и изграждане на универсални магазини.

В новопостроените квартали на града се изграждат микрорайони, в които се устройват магазини за хранителни и промишлени стоки. Но и тук се допускат сериозни пропуски като за търговските обекти се предоставят много малки площи, които не са съобразени със задачите на търговските организации и нормативите на Министерството на вътрешната търговия.

Учудващо е защо Градският народен съвет — Велико Търново не изпълнява собствените си задачи.

(Следва на 3 стр.)

Под ръководството на комуниста Никола Стефанов в завода специална бригада работи над подготовката на детайли за железорешетъчните стълбове.

Снимка: Н. Качаков

Народен контрол

Брой 57

НЯМА, НЯМА...

- ★ Недобри подготовки за зимизиране в Стройрайон — Горна Оряховица
- ★ Дали всичко може да се скрие зад обективни причини

Зимата е пред прага. Студеният вятър вече ни напомня често за нея.

Как Стройрайонът в Горна Оряховица се подготвя за работа при зимни условия. Този въпрос ни отведе в Стройрайона.

— Ето нашите мероприятия — ни казаха там.

Дотук всичко хубаво. Но една малка обиколка на обектите и настроението на човек се помрачавя. Та колко много от набелязаните мероприятия не са изпълнени! Не са изолирани водопроводните тръби против замръзване, навесите на обектите не са ремонтирани.

На обекта „Металургия“ са необходими 3800 квадратни метра стъкла. Доставени са само 1800 — дори по-малко от половината. Защо? Разбира се, обективни причини има. Но защо зад тях ръководителите на Стройрайона искат да скрият

и своите слабости? А само това ли. На същия обект липсват рогозки, полиетилен, не е доставена необходимата дограма.

Белата идва от това, че подобна бе картината и на много обекти. Но нека не бъдем голословни: на обект „Захарни заводи“ подготовката е почти завършена. Доставени са стъкла и почти е остъклено. Не са доставени дърва за подобект „Административна сграда“. Не са довършени покривните изолации.

„Склад за химикали“ — на обекта няма запаси от тухли, не са доставени рогозки. На строежа на новата поща не са доставени стъкла, полиетилен и рогозки. Няма оборудвана стая за работниците. Та те и без това стоят на студа — за какво им е!

Бетоновият възел — подготовката за зимата не е завършена. Преместен е котела, но не е покрит. Не са покрити машините за производство на бетон. Не е доставена необходимата хлорна вар и не е решен въпросът за поставянето ѝ в бетона. Не са доставени дърва и въглища за отопление и за котела. (Че, чакайте де, — много бър

зате! През януари, февруари ще доставим, не ще бъде късно). Водопроводните тръби не са изолирани. Липсват сита за баластрата.

Запасите от различни видове бетонно желязо не са достатъчни. Не достигат чамови дъски. Няма: рабицова мрежа, асфалт за лепен на паркет, бяла мозайка, фаянсови плочки, стъкла, тухли. Няма запаси от бичени греди за покривна конструкция. Липсват етеритови плочи за „Рекорд“, строителен гипс, бои.

Няма, няма — само тази дума се среща сега в бележките от проверката.

А такава е положението и на другите обекти: жилищен блок „Бузлуджа“, „ГУМ“, широкоформатното кино, хотел-ресторант и т. н. и т. н.

И колко още — няма, няма. Болно става на човек, обидно. И нека другарите от Стройрайона в Горна Оряховица не ми се сърдят. Та аз не съм писал нищо повече от това, което съм си отбелязал в бележника.

Иван ИВАНОВ

Инвентарен контрол при Окръжния народен съвет

ИЗЛЪГАНИ НАДЕЖДИ

Една от проявите на всеобщото задоволяване на материалните и културни потребности на народа и повишаване на неговото жизнено равнище е масовото наближаване в бити на населението техничното гориво за отопление. Ежедневно се увеличават гражданите-притежатели на нафтови печки, които имат редица предимства от тези с твърдо гориво. За съжаление един от проблемите, който ще остане неразрешен и през предстоящия зимен период за Велико Търново, това е снабдяването на населението с нафта. Организацията, която понастоящем съществува за продажбата на нафта, е незадоволителна. По този повод членовете на градската комисия посетихме преди известно време ръководството на клона на ДТП „Топливо“ в града и бяхме уверени, че този въпрос е уреден. Създадена е служба за приемане на заявки и разкарване по домовете. На пръв поглед направена е крачка напред за редовното снабдяване на населението. Но на практика картината е малко по-друга. Много от гражданите и да желаят да се възползват от услугите на тази служба, са възпрепятствани. Времето за разкарването на горивото по домовете не винаги съпада с тяхното свободно време. Тези и други обстоятелства налагат наред с горния начин да се потърси и друга форма, която да е приемлива за преобладаващата част от гражданите.

Разумно е намерението на ДТП „Топливо“ да построи магазин за нафта на улица „Възрожденска“, за каквато са осигурени и планове, и средства. Дори строежът беше започнал и се изразходиха 3880 лева. Но по непонятни причини строителството беше преустановено, а онова, което беше построено, сега е съборено. На практика се получи така, че вместо магазинът да бъде вече открит, ние ставаме ежедневно свидетели на една не много приятна картина. Вместо да се пусне свободното време на трудещите се, те са принудени да губят цели часове в изчакване на рейсови коли по посока към Бензиностанцията, да разнасят разни съдове. А не са редки случаите да се връщат с огорчение, защото нафта на Бензиностанцията се свършила. Така беше на 17 и 24 ноември след обед.

Смятаме, че не са необходими повече приказки, за да докажем, че има слабости в организацията на снабдяването на гражданите с нафта. И редно ще бъде отговорните другари от ДТП „Топливо“ и ГНС да вземат отношение по повдигнатия въпрос и направят необходимото за час по-скорошното извършване на магазина, а през следващата година се открие още един магазин и се въведе по-добра организация при снабдяване на гражданите с гориво.

ГРАДСКА КОМИСИЯ ЗА НАРОДЕН КОНТРОЛ

ЗАВИСТ ЧОВЕШКА

Поради немарливост и тази есен се повтаря старата история — на пазара липсват криви кюнци.

ДОКОГА ЩЕ БЪДЕ ТАКА

Жителите на Виноград предадоха преди три месеца на ДСП „Родопа“ свине и други животни.

Служителите от предприятието постъпиха правилно, като уточниха влагата на кочаните и определиха по колко килограма царевича трябва да се предаде на хората, срещу предадено 100 килограма месо.

Но Рашко Начев — ръково

дител на първа полевъдна бригада, отказва да дава от царевичата, от която е изчислена влагата. За него, разбира се, това разпореждане не важи.

Толкова време вече мина, а стопаните от Виноград напразно очакват да получат фураж.

Докога ще бъде така?

Г. Узунов

На сцената — пошлото изкуство

Неотдавна в Елена гостува циганският ансамбъл „Ромач“. По-точно част от ансамбъла, тъй като в концерта взеха участие 11-12 артисти.

Програмата започна с традиционния, вътрешен вече на всички, цигански танц. След това се заредиха твърде познатите ни цигански песни. До слуха на присъстващите стигаше силното бучене и свистене на говорителите. Съ

каш минаваше ято от реактивни самолети. Всичко това бе благодарение на „добре“ работещата усилвателна уредба.

Често по време на концерта излизаша на сцената „технически лица“, вземаха микрофона, пречеха.

Блудният хумор, изпълнен от Мити Мутев, беше от времето на Кирил Лучански, слушан до вътръване от нашата публика.

КОЕ РАНДА ОБИЧТА

Пазачът на стопанския двор в Беляковец Илия Илиев е много общителен човек. Излезе ли на улицата, на площада, и около него веднага се създава групичка. Мъжете обичат да разговарят с него, търсят съветите му. А и той е като тях обикновен човек — бивш шофьор, сега трудоустроен. Откъде идва тогава любовта на селяните му, неговият авторитет?

Докарали талашит — извън-стандартен. Бил с различна дебелина 21 и 16 милиметра. Тогава магазинерка била Тонка Мечкарова. Кой в Беляковец не я познавал. И нали е получена стока, за която селяните често са питали, решила тя — и в джоба ѝ да влезе нещо.

— Няма да се блъскате. Ще взлизах един по един. За всички ви ще има — предупредила тя и побутнала първата си „жертва“.

Случил се в групата да бъде и Илия Илиев. Знаел той нрава на магазинерката.

Дошъл неговият ред.

— Готово е Илия.

— Чакай, не бързай. Защо ми вземаш толкова пари. Колко трябва да продавам един лист. Дай да видим калкулацията.

Жената насреща се заускувала.

— Хайде, хайде. Дай да видим документа.

Погледнал той и веднага пресметнал. Мечкарова му е взела по 5 лева повече на лист.

— Прощавай. Станало грешка. Взemi парите — на листе то на магазинерката ни качица свая. А това са 10 лева!

Тръгнал тогава Илия Илиев в селото при ония, които са купили талашит — от къща на къща.

И на всички Мечкарова взела повече. Не само че продавала по-скъпо листовете. Но не правела разлика между по-тънките и по-дебелите.

Отишъл Илия Илиев при Мечкарова. Предупредил я: — Слушай. Ще работиш честно. Няма да си играеш с хората.

Върнала тя на хората над 200 лева.

Сега към председателя на комисиата за народен контрол се обръщат всички.

Затова, когато отново бил по-лучен строителен материал, мъжете посрещали го търсели — заедно с него да купуват. Нямали те вече вярна на Мечкарова. Тя отново пак се опитала да хитрува. Но той изчислявал къде по-бързо от нея, принуждавал да работи честно.

Разплакала се магазинерка

та.

— Ти не ми давай да работя, пречеш ми. Ще се оплача.

— Тя не знаеше — обръща се сега към мен Илия — че аз на лъжливи съзиди и на кучешки сън не вярвам.

Няколко пъти още я залавял да злоупотребава с цимент, да лъже хората.

И накрая по предложение на комисиата Тонка Мечкарова е освободена от работа.

— Отиде в една сладкарница във Велико Търново. Предупредих другарите каква е — освободиха я. Сега не зная къде е. Разправят, че е към Са

моводене. Но където и да е, тя си е все същата.

После разговорт ни тръгна в друга посока. Слушах и сякаш не вярвах на ушите си. Срещу мене човекът с вателка, обикновеният човек, говореше с такова познание за философията на Аристотел, Платон, за Жан Жак Русо и Толстой, за прочетените книги.

— Човек трябва да живее така, че да оставя диря след себе си.

Запомних последните му думи. Те не бяха заучени от книгите. Не, те бяха негово убеждение, негово верую. Защото той не се бе затворил в черупката на своя дом, а според силите си служеше на хората.

— Не мога иначе. Видя ли неправда, не мога да спя докато то не се оправя.

С неговата активна намеса е разкрит Ганчо Балъков. По-вече от десет години в своя дом той е извършвал джибрите на беляковчани. И ги е крадял по различни начини — вземал е от ширата, джибрите, от ракията.

Тръгнал по дирите му, председател на комисиата за народен контрол не се помирил, докато не го разобличил напълно. В дома му, на тавана намерили 250 килограма ракия.

Сега селяните са доволни. Построено е специално помещение за извършване на джибрите. И знаят те на кого да благодарят.

Ето кое ражда обичта, признателността.

П. КАИШАНОВ

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

В една от страниците за „Народен контрол“ критикувахме кондуктора Иван Тотев, че не е таксувал правилно пътниците, с което се е облагодетелствувал.

От ДАП — Горна Оряховица ни съобщиха, че партийната организация при клон в Павликиени е разгледала случая и е наложила наказание на Тотев.

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

В задния двор на „благоденстващото общество“

Днес 500 хиляди души в ГФР нямат покрив над главите си, а според някои експерти техният брой не е по-малък от един милион.

Кореспондентът на вестник „Ди велт“ е посетил седем големи градове на Германската федерална република, където са създадени лагери за бездомни.

„Лагерът“ ще бъде ликвидирания — такава обявление ви си на входа на един от лагери те за бездомни в Хамбург. То виси тук от 1959 година, труд не е да се повярва, че тук живеят почти 600 души. Стари борден със странни пристройки. Воня и мръсотия. И на всичко отгоре — непрекъснатият рев на реактивните самолети. В покрайнините на Хамбург на пътя на Спортале, са се приютили още 900 бездомни. В този град не по-малко от 13 хиляди души нямат жилища в обикновения смисъл на тази дума. Между тях са 5600 деца до 15 години. Един мъж в бордея струва 9,9 марки месечно. В Хамбург има 23 лагера за бездомни.

Старият дом за бедняци в Хановер, в района Клеверфелд. Сигурно така си е представял мястото на действие Дикенс, когато е писал своя „Оливер Твист“. Но и през 1968 година тази постройка служи за настаняване на бездомните, чийто брой в Хановер достига 7500 души. 900 семейства, т. е. около 2860 човека, от които 1200 деца до 16 години, все още живеят във временни жилища. Един квадратен метър жилище във временна квартира струва 2,1 марки месечно.

Лагерът Мисбургер мюленег. Задущица мирна на дезинфекционни средства, викове в затрупаните с боклуци коридори. Улиците на лагера нямат абсолютно никакво осветление.

РОДИТЕЛИ, УЧИТЕЛИ, ДРУЖИННИ РЪКОВОДИТЕЛИ, ЗАПИШЕТЕ ДЕЦАТА ЗА

ПЛАМЪЧЕ,

ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕНО СПИСАНИЕ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

ГОДИШНО 10 КНИЖКИ ЗА 1.60 ЛВ.

КРАЕН КОНТРОЛ 10 ДЕКЕМВРИ 1968 Г.

УЧЕНИЦИТЕ ЗЪЗНАТ

Долна Оряховица е едно от големите и благоустроени селища в окръга. Минете ли по главната му улица, ще привлечат вниманието ви красиви двуетажни обществени сгради. Тук ще видите и новата просторна третажна училищна сграда.

Каква неописуема радост изпитават учениците и техните учители, когато тази есен за пръв път прекрачват прага на новото училище! Но... всичко вървеше добре, докато беше топло. Когато време то се застудило, оказа се, че парното няма да топли стайте. Сега учениците зъзнат. А тук те престоят по пет и шест часа на ден. Нима може да се учи така?

Ив. Джипов

В КОГО Е ГРЕШКАТА?

На 26 ноември в магазините за електроматериали в гр. Велико Търново пуснаха за продажба на населението немски прожектори — големи и малки. Но освен тази разлика, съществуваше и друга — в цените. В магазина до ресторант „България“, от който си купих и аз, ги продаваха — малките по 1.40 без батерии, а заредени с батерии по 1.88 лв. В другия магазин до ресторант „Балкан“ същите прожектори ги продаваха по 1.60, а заредени с батерии по 2.08 лв. На въпроса ми защо е тази разлика, другарката от втория магазин се моти вира, че вземат по 0.20 лв. за крушка. Добре, но аз купих прожектора с крушка и по-евтин. Продавачката на другия магазин ми обясни, че всички прожектори са получени с ел. крушки. По-скъпи прожектори купиха Петър Иванов, Христо Димитров и др. Мене ме интересува откъде се получи тази разлика в цените, в кого е грешката?

Симеон Пенев

ПЪРВОСТЕПЕННИ ЗАДАЧИ ПРЕД ТЪРГОВСКИТЕ КОЛЕКТИВИ

(Продължение от 1 стр.)

си решения за перспективното развитие на търговската мрежа в града. Много трудно, базно се отрездат местата за строителството на магазини. Често пъти отредени места за строителство и изготвени проектоматериали са отменени и се дават на други организации. Няма създадена добра връзка между отделите „Архитектура и благоустройство“ и „Търговия“ за по-целесъобразното изграждане на търговската мрежа. Отдел „Търговия“ предвижда строителство на магазини, които представляват част от общия план за развитието на търговската мрежа, но впоследствие те се видоизменят, осакатват се бъдещите магазини.

Във Велико Търново може и при съществуващото положение, без да се променят фасадите на улиците, чрез съединяване на отделните магазини, да се образуват широки и привлекателни търговски обекти. Затова е необходимо в чест на 25-та годишнина на социалистическата революция Градският народен съвет да направи всичко възможно, щото помещението на художниците и работилниците да се преместят във второстепенни улици. Освободените зали следва да се превърнат в хубави търговски заведения, които ще подобряват лицето на единствената главна улица в околния град.

Не е по-добро положението и в Горна Оряховица, Павликени и др.

Трябва да се премине към изграждане на търговски центрове от големи магазини, наситени с различни видове и асортименти стоки, а в селата към големи комбинирани магазини. Проблемите на материалната база са в търговските организации, които на науката не могат успешно да се разрабатват. Тук ще бъде необходима помощта както на специалистите от Министерството на вътрешната търговия и Централния кооперативен съюз, така и на някои проектантски институти.

Големи са изискванията, които се поставят пред организациите по общественото хранене. Характерното тук е, че рътът на стокооборота от кухненската продукция е под този за страната и расте бавно. Например, делът на кухненската продукция в потребителните кооперации е от 8 до 15 процента. Фактически в селата няма обществено пиене, но не и обществено хранене. С такъв темп ние не можем да изпълним поставената задача — до 1980 година общественото хранене да стане основна форма на хранене и от него да се ползват 75 на сто от трудещите се.

Независимо от това, в заведението за общественото хранене има да се решават редица въпроси по асортимента на ястията и тяхното качество, по технологията на приготвяването, майсторството на кухненските работници и т. н.

Във Велико Търново, Горна Оряховица и Свищов е необходимо бързо да се внедрят лични и закупувани на самообслужване, при които значително да се увеличи производителността на труда, да имат голяма продуктивна способност и да може чрез тях да се осигури висококачествено и аквено ядене с богат асортимент.

Бързо се увеличава търсенето на полуготови ястия. Но трябва да подчертаем, че все още търговските организации не могат да задоволят нуждите на хората с полуготова храна. Недостатъчно е фабричното производство на полуготови ястия, а това, което се приготвя в „Здрава храна“ и месоскомбинатите, се приготвя в недостатъчно вкусно, а да не говорим за хигиенните условия, при които става самото приготвяване.

Окръжният кооперативен съюз и потребителните кооперации чрез разкриване на магазини или шандове за полуготова храна ще могат да упълнят работното време на кухненския персонал и ще задоволят

и една голяма нужда на хората, ще облекчат труда на жената от село. Но те за една година са направили много малко, което трудно може да се отчете.

Все още не е добре разрешен въпросът за оркестрите. В някои заведения те са много шумни и вместо човек да си отиде, той излиза уморен, без да може да си побеседва с приятели и познати. Изискването оркестрантите да се подлагат на изпит е правилно. Но ние затворихме всички летни градини в селските ресторанти. Тук е необходим известен компромис. Например, самодейните към читалищата да се наемат от селските заведения за летните градини, за да не се лишават младежите и трудещите се от селата от едно хубаво развлечение.

В търговските организации с най-бавни темпове се решават въпросите на механизацията и автоматизацията. Набелязват се мероприятията за изпълнение на 44-то постановление, решават някои въпроси в това отношение. Но изградените вече складове не се поддават на особена механизация и тук се влага непосилен труд. Бавно се внедрява механизацията. Въпросът за механизацията не може да се реши само в рамките на един окръг. Особено е тежко положението в някои сладкарници, където продавачките прекарват дневно по няколко тона тестени.

Опитът на много места показва, че особено големи са възможностите за механизация на труда при общественото хранене, като се кооперират и тези, които притежават по-големи кухни, да произвеждат полуфабрикати, да обработват зеленчукови и месни произведения, а за по-малките заведения и готова храна. По този начин по-добре се използва техниката. Този начин на приготвяване на храната позволява да се подобри качеството и асортиментът на кухненската продукция. А сега редица машини работят прибилизително по един час на ден.

При централизацията на кухненското производство възможностите от оборудване със съвременна техника са далеч по-големи, а също така по-големи са и възможностите за обезпечаване на по-квалифициран готварски персонал.

Занаятчийският маниер на работа все още е ежедневен спътник за търговските работници. Това се проявява още с договарянето на стоките, планирането на стоките, фондовете и доставката на значителни количества неестетични и некачествени стоки.

Премияването към единна научна организация в търговията изисква продължително време и много усилия. Означава ли обаче това, че търговските колективи трябва да стоят със скръстени ръце и да изчакват. Безспорно, не! Както за венчките отрасли на икономиката, така и за вътрешната търговия, тази задача стои на първо място. Може много стоки да имаме, много да са магазините и съответната техника в тях, но ако в работата липсва организация, липсва добър ред, съответстващ на равнището на нашата база, на нашата снабденост със стоки, на нашите кадри, то в никакъв случай не бихме могли да дадем висок икономически ефект, нито да повишаваме културата на търговията.

Към отдела „Търговия и изкупуване“ на съвета бе изграден икономически съвет за проучване и координиране на въпросите по постановлението. Към предприятията се създадоха икономически групи за научна организация. Стоеше въпросът откъде да започне, за да може комплексно да се прилагат редици мероприятия. Както в 44-то постановление, така и в доклада на др. Тодор Живков за бързото повишаване рентабилността на социалистическата икономика, се поставя задачата магазинът да стане главното звено на цялата търговска дейност. Следователно трябва да започнем и ще започнем от магазини и от заведенията за общественото хранене. Магазинът обаче като основно звено в търговската дейност в значителна степен е подценен. В тази насока трябва да се постави като първостепенна задача пред търговските предприятия и организации — през тази и следващата година да извършат анализ на магазини и навсякъде да се въведе необходимата организация по дейността и устройството на магазините.

Решенията на сесията на Окръжния народен съвет по въпросите на търговията ще спомогнат да се решат въпросите, свързани с развитието на търговията в окръга, и се внесе кореноподобно в задоволяване потребностите на хората. За тяхното изпълнение следва да се мобилизират усилията на всички търговски колективи,

Бригадирът Димитър Драгостinov от ДИП „Победа“ — Велико Търново е за пример в работата си. Носител е на званието „Ударник на комунистическия труд“.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

НЕПРОМЕНЕНА ОТ ГОДИНИТЕ ОБИЧ

Припрян шум на мотора се слива с подвикванията на гледачите, пренасящи чувалите с яриата. Усмивнат, с поленал по миглите прахоляк, отговорникът на ярмомелката в Дичин Борис Ангелов насипва зърно в бункера. Това е неговата работа. От сутрин до здрач с уважение той посреща и обслужва селските си.

Идват хората и докато се смеят зърното повеждат разговори, поразвеселяват се с някоя шегу. А той, Борчо, както галовно го наричат дичинци, намира подходяща и добра дума за всекиго. А и работата не му тежи — нито прахолякът, нито другите трудности помрачават настроението му. Малко ли са десетина години мелничарска служба, през които не от праха, а от опита посивя косата му. Остана непроменена само обичта му към хората и желанието винаги да им помогне с каквото може.

Ат. Николов

Кооперативният дом в Лесичери. Снимка: Н. ДИМИТРОВ

ДИП „ВАСИЛ МАВРИКОВ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО ТЪРСИ

ЕЛЕКТРОИНЖЕНЕРИ И ЕЛЕКТРОТЕХНИЦИ

Заплащане по щата. Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“.

ТКЗС „В. И. ЛЕНИН“ — ВЪРБОВКА, ВЕЛИКОТЪРНОВСКО, ПРОДАВА

кола „ЧЕПЕЛ-Д-420“ — самосвал и „ЧЕПЕЛ-Д-420“

— товарна.

Справка: ТКЗС „В. И. Ленин“, с. Върбовка.

Инструменталното производство

Известно е, че от това доколко своевременно ще бъдат осигурени в достатъчно количество високопроизводителни и точни инструменти и приспособления, ще се решат до голяма степен въпросите, свързани със сродното усвояване на новите изделия, с изпълнението на производствените планове, с повишаване производителността на труда и техническия прогрес в предприятията. Въпреки това те си въпроси се считат от някои за маловажни и второстепенни и по тази причина неблагоприятните резултати са налице: изостава се в инструменталното производство, в екипировката на машините. За да може инструменталното производство да получи своето съразмерно място в машиностроенето, темповете трябва да се увеличат рязко.

Какво показва сравнението примерно със Съветския съюз. За шестнадесет години обемът на продукцията общо за машиностроенето е нараснал 5,6 пъти, а продукцията на инструменталното производство — 7,8 пъти. У нас за дванадесет години машиностроителното производство се е увеличило 6 пъти, а инструменталното производство е нараснало 3,7 пъти. Очевидно са значително по-бавните темпове на нарастване на инструменталното производство в нашата страна. Ето и друг пример — в МЗ „Червена звезда“ — Дебелец за багер Б 400 А коэффициентът на техническата съвместимост е 0,14, докато на Експериментален завод в Калинин — СССР е 0,57.

За да се преодолее изостановеността в инструменталното производство, трябва да се подобри структурата на организацията му. Инструменталното производство трябва да бъде така обвързано с дейността на предприятието, че да може да реагира бързо и да задоволява винаги нуждите на основното производство.

Полобавянето на организацията в инструменталните цехове може да се постигне при наличие на пълна конструктивна и технологична документация. Това създава условия за междуоперационен контрол и за постигане на взаимозаменяемост на изпозените детайли. В зависимост от обема на производствената работа в инструменталния цех трябва да се обособят следните звена: подготвително отделение, разпределителен склад, производствени участъци и бригади, отделение за термична обработка и галвано-

покриване, контролноизмервателна лаборатория. В нашия инструментален цех няма организиран междинен разпределителен склад, но това е залегнало в плана до края на 1968 г. Ще бъде отделен склад за инструментални материали, а също така ще се създаде инструментална раздаточна, която ще задоволява нуждите на цеха.

В настояще време голямо затруднение в работата на инструменталния отдел представлява планирането. Тъй като нощем турата е многообразна и неустойчива, то почти до 50 на сто от плана настъпват изменения — постъпват специални реконструкции на екипировка, допълнителни количества инструменти. Ето защо при изготвянето на плана би следвало да се оставя известен капацитет до 20 на сто за спешни поръчки и извънпланови заявки.

Липсата на достатъчно стандартни инструменти създава сериозни трудности в предприятията на окръга. Нуждите не се задоволяват дори до 30 на сто. Липсват един от най-нужните измервателни инструменти — микромери, шублери с дължини, дори ролетки. Някои от липсващите стандартни инструменти — метрици, резбови калибри, гладки калибри — предприятията сами си ги произвеждат по примитивен начин. Поради дребносерийния характер себестойността им е няколкократно по-висока, което не е оправдано стопански.

Мерките за подобряване работата в инструменталното производство могат да бъдат постепенни. По-целесъобразно би било да се развият специализирани предприятия за производство на инструменти и екипировка. Предимствата в тази насока са много. Например, много по-бързо ще бъдат събрани тези предприятия с необходимите машини и кадри, ще бъде необходим относително по-малък административен персонал, по-пълно и по-правилно ще се използват наличните кадри и машини, ще бъдат необходими по-малко складове за инструментални стомани и т. н.

Инж. Петър ПЕТРАКИЕВ

началник на инструменталния отдел в МЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец

УСПЕХИ НА ДСП „ВИНПРОМ“ — СУХИНДОЛ

В чест на приближаващия голям празник — 25-годишнината на социалистическата революция у нас, всички работници и служители от ДСП „Винпром“ — Сухиндол са се включили активно в разгара на социалистическото съревнование. Над тридесет са обещали да се борят за званието „Ударник за комунистически труд“.

През тази година трудовият колектив е дал обещание да преизпълни производствено-финансовия план с 0,5 на сто и да увеличи производителността на труда с 0,5 на сто. Производствената програма за десет месеца беше изпълнена 103,5 на сто, а планът за изкупуване на гроздето — 107 на сто. Изпълнението на плана за износ е 117,2 на сто, а на плана за печалбата — 114 на сто.

Въпреки доброто качество на приетото грозде, за преработка, колективът полага големи грижи и старание за получаване на доброкачествена продукция.

Н. Тинчев

КАТО ПОБРАТИМИ

В статията на главния агроном на Еленското държавно земеделско стопанство беше шумно. Пушеха, приказваха, спореха. Тема на тазвечерния разговор бяха трактористите. Едни хвале-

ха, други упрекваха за плитката оран и престои, трети отминаваха с мъчяване. Само главният агроном Кирил Гвоздичев не се обаждаше, внимателно заслушан в оживената разговорка на бригадирите. Ала стана ли дума за „Болгар“-ите и той не се съдържаше:

— Добри машини са те. Хубава работа вършат, стига да попаднат в грижливи ръце! Погледна механизаторите и продължи:

— Ето, вземото Йордан Стоянов. Каквато задача да му поръчам не ще я заобиколи, ще се справи, ...

— Вярно — обади се от тъгата един бригадир — овиците градини са негова работа. И днес беше край Капиновския манастир.

У всекиго, дори у най-прецизните, се намери топла дума за тракториста, за неговото устрем и всеотдайност.

— Какво има да се приказва — отсече накъсо нисък мъж в омалена ватейка — с „Болгар“-чето са побратими. И това е.

Побратими!

Наистина, хубаво и вярно казано. Подобна похвала не се дава на всеки. А имаха пълно основание. Защото тракторист като Йордан трудно можеше да се намери в цялото стопанство. По четири пъти преораваше лозята, касиса и малините. Първи зася пшеницата и ечемика. Не остави необработени палметите. Обича към поверената машина за него не е просто някаква патриархално чувство, а отношение на грижлив стопанин, познаващ всеки неин възел и детайл. За да се увеличи площта на обработката в междуредиата, приспособи работните органи на „Болгар“-а да се разпускат и стесняват. Ала качеството не го задоволяваше. Тогава направи ново устройство — приспособи трупици от конските плугчета. И работата тръгна.

Разбира се, трудът на механизатора може да се измери и с цифри, и с проценти. По-важен е обаче оня процент на обичта към работата, на устремното и майсторството в нея, за който все още няма физически измерения. Онези невидими сложни шрихи в душата на човека, от които е изплетен неговият характер и богатата му производствена характеристика.

Побратими с машината! Какво още би могло да се добави към думите на бригадир. Това е най-точната и вярна характеристика на тракториста.

Иван ЦОЧЕВ

ХИМИЧЕСКИ КОМБИНАТ — гр. СВИЩОВ

ПОДГОТОВКА НА КАДРИ

изпраща в СССР на работа за овладяване на специалности ограничен брой работници за нуждите на Химкомбината — Свищов, при много добри битови условия и заплащане, за срок най-малко една година, както следва:

1. Апаратчици в базата за техническо развитие.
2. Машинни шлосери за работилниците.
3. Работници за обслужване на химически апарати в производството на вискозни влакна.

Кандидатите трябва да са мъже, отбили редовната си военна служба, със завършено най-малко основно образование и не по-възрастни от 35 години.

Необходимо е желаещите да подадат в срок най-късно до 9. XII. 1968 година в дирекцията на Химкомбината — Свищов (на строителната площадка) следните документи:

1. Молба.
  2. Автобиография
  3. Медицинско удостоверение
  4. Документ за образование
  5. Характеристика от предприятието, където работи (от партийната или комсомолската организация) или от съвета — за кандидатите от селата, ако не работят никъде.
  6. Нов паспорт.
  7. Свидетелство за съдимост.
- Приемат се кандидати от Великотърновски и Плевенски окръг, с предимство от района на Свищов.
- ОТ ДИРЕКЦИЯТА НА ХИМКОМБИНАТА

Славейче ти гостува

ГЕОРГИ РАДИНСКИ

Как Шурецът се научи да свири

(приказка)

Преди много години решил веднъж малкият шурец да се надипва със славей. Насъбрали се птици на зелената полянка, за да видят и чуят кой кого ще надпее. Славейт подскочил из клоните на дъба и пеел толкова хубаво, че омайвал всички наоколо. А шурецът бил долу на полянката. Напъвал се, надувал гуща, но нищо не излизало, освен едно чур, чур, шурр и пак чур, шурр. Всички слушали с наслада славей, дори не усетили кога той спрял да пее. Сепнал ги шурецът с неговото грозно скрибуване. Разбира се, победител излязъл славейт, а шурецът станал за смях. Той се сгушил под едно дърво и заплакал от мъка. От този ден започнал да слабеє и изгубил всякаква настроение. Така се нижели дните, докато един ден срещнал крадливата сврака, която му казала:

— Ех, брате шурчо, разбирам мъката ти, но какво да се прави? И аз бих искала вместо опашката сврака да бъда бял гълъб, но поне за срам не ставам. Сам виждаш, че всички ти се присмиват. Не стой повече,

вземи тояжка и торбича на рамо и тръгни по света да си пириш късмета. Свят широк!... Ти си добър и все ще преживееш някакъв. Туй пееенето, забравя го, брате... То е ладено за други.

Послушал шурчо свраката, събрал си нещата в една торбичка и една сутрин напуснал гората. Вървял що вървял, почувствувал, че колкото повече се отдалечава, толкова повече му олеква. Забривал за денчо и отново станал един безгрижен шурец.

Послушал Шурчо свраката, едно изворче. Спрял да си почине и похалне. После сладко за спал. Засынувал необичайно дълго. Излязла от речеа чудно хубава девойка. Протягала ръце към скитника шурчо и му шепне:

— Добре дошъл, шурчо, но бой се, аз съм Дъщерята на времето. Помагам на тези, които са тръгнали, да пристигнат, които дият да намерят и които се готвят да успеят. Ти не можеш да пееш, но затова пък умееш да свириш. От днес аз ще бъда твоята закрилница. Запомни едно от мене: върви, за да пристигнеш, търси, за да намериш, труди се, за да успееш! Запомни: Никога не се отчайвай!

После го плиснала с шепта студена вода и изчезнала. Подскочил шурецът и погледнал към изворчето, но не видял никого. Сторило му се, че в то рата зазвучала непозната музика. Той чувал шепота на водата, усещал полъха на гората и долавял, че всяко нещо си има свой глас.

Тогава шурецът извадил своята гъдулка и опянал лъка. По могонали му звуците, които идели от гората. Трудно му било, но той не се отчайвал. Слушал каквото си шепнат дърветата, чувал звуците им и всичко нареждал на песен. Така шурецът станал прочут свирер.

НИКОЛАЙ СОКОЛОВ

ОЧИЧКИ—ЗВЕЗДИЧКИ

Мамо, твоите очички греят като две звездички. Две звездички — на небето, две очички — на сърцето. Цял ден трепкал, не заделявал, цял ден сладко ми разказвал колко е голям света и че трябва да раста. Щом огледам се във тях, цялата трепта от смях и усещам топли тръпки, сякаш в мен разпукват пъпка. Две очички — две звездички, мамо, те за мен са всичко: синьото небе голямо,

кацнало на твоите рамо, твоята майчина пътека, пътна с обич към мене...

ВЕСЕЛИЯТ МЕЧО СЪОБЩАВА:

Абонирайте ли се за „СЛАВЕЙЧЕ“? Абонатите на „СЛАВЕЙЧЕ“ ще получат безплатно многоцветна папка — ДЕВОЙЧЕТО И МЕСЕЦИТЕ и КНИЖКА — СМЕШКА — весела история без думи. Ще четат картинните романи СИНИЯ СТРЕЛА и КУРШУМЕНТО КЛАДЕНЧЕ и много разкази, приказки, стихове, гатанки, смешки и др. В „СЛАВЕЙЧЕ“ участвуват най-добрите писатели и художници.

Абонамент на списанието, библиотеката и вестничето — 2 лв. Побързайте да се абонирате! Не чакайте крайния срок!

Патриотична, високохуманна проява

С успех премина първият ден от акцията по кръводавяването в Радиозавода — Велико Търново. Патриотична, високохуманна беше проявата на 72 кръводаватели. Имаше и танци, които за трети път даваха от своята кръв, за да спасят живота на деца, майки, бойци. Това бяха нападните на смяна Иван Събев от металопресов цех и работниците от смяната му Александър Коларов, Пенка Иванова и Мария Недева.

Особено похвален е личният пример на началника на първи мотажен цех — Александър Билалов. Той пръв даде кръв и след него, само от смяна „Б“ на цеха, над 40 работници и работници станаха кръводаватели. Хубавият пример даде отражение и на другата смяна „А“ от цеха. Отлични прояви в акцията по кръводавяването имат и инженерите и работниците от отдела на инж. Христо Кондоферски.

М. Донев

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ

ВТОРНИК — 3. XII.

18.00 Новини; 18.10 Курс по английски език; 18.40 Незабравимите: „Поем за Цветан“; 19.00 Героичен летопис: „1945 година“ — съветски документален филм; 19.50 Лека нощ, деца!; 20.00 По света и у нас; 20.30 „Решенията на Юския пленум в действие“ — слово на Георги Манев, зам. министър на финансите; 20.40 „Екран Младост“; 21.20 Музикален късник: „Върстници на свобода“ — първо предаване; Накрая новини.

СРЯДА — 4. XII.

11.00 Ученици, предаване за нас; 14.00 Футбол: „Тракия“ — ЦСКА „Червено знаме“; 17.00 Ученици, предаване за нас (повторение); 18.00 Новини; 18.10 За децата; 18.40 „Лов и защита на природата“ — филм; 19.00 За нашето здраве; 19.30 Рекламни; 19.40 На спортни теми; 19.50 Лека нощ, деца!; 20.00 По света и у нас; 20.20 Разкази за свобода; „Сабята на Пандурин“ — драматизация; 21.00 „Залог, по-голям от живота“ — полски игрален филм, първа серия; 22.00 Българска телевизия предава за Интервю: „Тира“ — камерен концерт; 22.30 Новини.

ЧЕТВЪРТИК — 5. XII.

18.30 Новини; 18.40 За любознателните; 19.00 „Семна в браздите“ — с концерт на народна музика; 19.40 Рекламни; 19.50 Лека нощ, деца!; 20.00 По света и у нас; 20.20 „Що е кибернетика“ — четвърто предаване; 20.40 Игрален филм; 22.00 Симфония № 2 от Артур Онегър — иза. Бос товски симфоничен оркестър; 22.25 Новини.

АТАНАС ДУШКОВ

КОЙТО ЯДЕ МНОГО СЛАДОЛЕД

Асенчо, нашият съсед, обича много сладолед, отива често при сладкаря, похапва сладолед без мяра. И ето го накрай Асен като шушулка заледен.

КЛЕТВА ПРЕД ПАРТИЯТА И РОДИНАТА

(Продължение от 1 стр.)

Използвах времето на под писването на клетвените листове и отпратихме поглед към множеството. Колко радости съзиди в очите на майките и сестрите, колко гордост в очите на бащите! Вниманието ни привлече един старец. Спряхме се. Заговорихме. Събеседникът ни, Никола Митев Алексиев, бе от далече, чак от с. Търново, Кюстендънско. Дядо на 6 знука, той бе пропътувал стотици километри, за да присъствува на воинската клетва на най-големия. Попитахме го какво го вълнува сега, в тези тържествени минути, защо е дошъл толкова далече. Ето и отговорът му: „Защото ми е хубаво. Чак до плач ми идва като гледат тия левенти. Аз съм бивш пехотинец, участвувал съм в Европийската война. Сега вникът ми Димитър ще учи за савър. Хубаво ми е. Друго какво да ти кажа? Това е то... Наистина, какво друго да каже.

Започнаха приветствията. Пръв говори генерал-лейтенант Кирил Косев. Той приветствува курсантите с полагането на клетва в твърдината на българщината — Велико Търново, и подчерта, че именно в този град, увенчан с древна слава,

е била създадена първата българска дружина след Освобождението, обучавана от руски офицери, и чест е да отбаваш воинския си дълг в него.

Приветствие от името на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет, от името на Градския комитет на БКП и Градския народен съвет поднесе другарят Никола Кушев. Той изрази своята увереност, че бъдещите командири ще бъдат верни на Партията и

народа и ако се наложи дори с кръвата си ще защитят завоеванията на скъпата ни Татковина.

От името на многочислената младежка армия говори първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС Димо Минчев.

С топли думи към курсантите се обърна Севдалина Трайкова. Тя изрази ония чувства, които вълнуват майките сега, когато синовете им поемат обаяност да служат върно и предано на своя народ, да бъдат достойни защитници на родината си.

На своите по-големи братя приветствие поднесоха и пионери.

Курсант Иванов отговори на топлите думи и увери присъстващите от името на своите другари, че те се подготвят удорито, за да бъдат винаги готови да защитят скъпото ни Отечество от поплъзновенията на враговете.

След тържествения марш курсантите, офицери, майки и бащи се отправиха към училището, където се състоя другарски обед.

Ангел ВЕЛИКОВ

Снимки:

подполк. Тр. КАПИТАНОВ

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

Нашите отбори в „Б“ РФГ

„Локомотив“ (Вн) — „Етър“ 0:1

„Етър“ се завърна от Варна победител! Великотърновският футболна лаза в 24-та мин., с глава, Тодор Маринов. Той изпълняваше функциите на краен защитник, но след едно центриране от ляво, при „превключване“, реши изхода на срещата чрез реализирането на него ефектен гол. До края на полувермето етърци нападяха тотално, но... и този път пропуските пред вратата бяха налице. Изгодни положения проиграха и Петрунов, и Ст. Петров...

Тези пропуски бяха характерни и за втората част от мача, когато в това отношение „се проявиха“ етърските нападатели Петрунов и Ангелов. Висока опаска заслужава отбравата на гостите, начело с отчаяно играещия в този мач Тарапанов (1, Е).

отбора и на високия състезателен дух бе победният гол, който отбеляза в 24-та мин., с глава, Тодор Маринов. Той изпълняваше функциите на краен защитник, но след едно центриране от ляво, при „превключване“, реши изхода на срещата чрез реализирането на него ефектен гол. До края на полувермето етърци нападяха тотално, но... и този път пропуските пред вратата бяха налице. Изгодни положения проиграха и Петрунов, и Ст. Петров...

Тези пропуски бяха характерни и за втората част от мача, когато в това отношение „се проявиха“ етърските нападатели Петрунов и Ангелов. Висока опаска заслужава отбравата на гостите, начело с отчаяно играещия в този мач Тарапанов (1, Е).

„Раковски“ (Севл) — „Локомотив“ (ГО) 1:0

Още със самото започване на мача футболите от местния „Раковски“ се втурнаха на шурм. Началните минути подказваха, че севлевци са решили на всяка цена да извоюват победата, за да подобрят, поне отчасти, незавидното си положение в таблицата за временното класиране. Натискът на домакините продължи около двадесети минути, след което инициативата в играта премина в локомотивци.

Железничарите от Горна Оряховица на застрахиха сериозно вратата на домакините. Няколко организирани от дъбочина атаки на горнооряховчани бяха трудно спирани от крайната отбрана на „Раковски“. И кога

то, съвсем естествено, се очакваше всеки момент преимущество на гостите да бъде изразено в гол, се получи тъкмо обратното: гол бе вкаран в 37-та минута, но... във вратата на „Локомотив“! Това стана при един светкавичен, неслучаен контраатака на севлевци, които фактически с този гол решиха и самия мач.

И през втората част от мача локомотивци излязха преследващи, но безрезультатно, неоползотворен. Особено бе фрустрираща проявата на горнооряховския нападател Ив. Василев, който остана сам, съвсем сам срещу севлевския вратар, но извиси топката над гредата...

Двубоят завърши при краен резултат 2:0 за „Академик“. Автор на двата гола е Йорданов (7, Ак). Първият гол той отбеляза в третата минута, а вторият — в 43-та минута от дузпа.

П. Кирилов

„Академик“ (Св) — Чардафон-Орловец (Гб) 2:0

След като получиха два гола през първата част на мача, габровци „се откриха“, като през вторите 45 минути играха нападливо. Крайният им териториален преслед не бе олозотворен. Защитата на студентския отбор следи ликвидираше опасностите. Предугадила стремежа на противника си само да нападне, „академикците“ с по-техническа игра, уби ваха амбициите му...

Нешо типично за мача: нападателите на „Академик“ и в тази средна проявиха един свои хронични слабости. Те пропуснаха да реализират стопроцентни възможности за

гола, не стигнаха да оползотворят редица голяви положения, да покачат още повече резултата.

Към хубавото може да се отнесе коректността на 22-та футболна, динамичната им и смислена игра, а така също и безупречното, авторитетно ръководство на съдията Т. Бечиров от Пловдив.

Двубоят завърши при краен резултат 2:0 за „Академик“. Автор на двата гола е Йорданов (7, Ак). Първият гол той отбеляза в третата минута, а вторият — в 43-та минута от дузпа.

П. Кирилов

„Гевски“ (Ляск) — Спартак (Вн) 1:1

Тежка и гъста мъгла бе задушила в прегръдките си лясковския стадион. Тя измиваше състезатели, зрители и съди от първата до последната минута, а топката се маташе на различни страни, лишена от погледа на своите почитатели.

И така, от това, което „видяхме“ и чуваме през първите 45 минути, домакините се превърнаха в покорни на вярения, но съгласната им защита начело с отличия Ангелов (3) и Дервенски (1) не позволи на сепие на топката в мрежата. В много моменти, когато топката се извиваше пред вратата на гостите, там липсваше най-определен шурман на лясковците — Сербезов, който изоставаше никъде по флаж-

говете след комбинация с Гецов. Вместо успех за „Гевски“, който „би тъланя“, спартакотците събраха „парата“.

В 37-та мин. Ранков проби по десния фланг, проигра и Стателов и притичалят Аврамов (11, Сп) откри 0:1. Това даде възможност на вярения да изравни играта, но само до 45-та мин., защото след това, до самия край на мача, те бяха принудени да се защитават, дори със средства извън границите на допустимото, но съдията Радунчев от София остана безучастен. Ед на в 86-та мин. Додуров (11, Л) успя да изравни, а това бе и краят... 1:1.

Ал. Чантаров

СЕЛСКИ АЛПИЙСКИ КЛУБ

Тези дни в МЗ „Червена звезда“ гара Дебелец бе уреден първият в страната селски алпийски клуб към туристическото дружество „Миньок“. На събрането присъстваха представители на Заводската спортна комитет, профкомитета, заводския комитет на ДКМС, Окръжния съвет на БТС и други.

Четиридесет младежи и девойки от завода се вляха в семейството на селските кортели на природата. Двадесет от тях на носители на значката „Алпинист на НРБ“, два

надесет души имат спортни разреди по алпинизъм.

В истината останаха спортните постижения на тези младежи и девойки, които направиха труден изкачвания по скалните отеси в подножието на връх Ботев, по пясъчните стени край Мадара, по каменните грамади на Вихрен и Атермдан.

Това е скромният подарък от младите планинчани на Републиканската комисия по алпинизъм в чест на 25-годишнината от социалистическата революция у нас.

Я. Янков

Спартак БЕГЛОВ

Агенция „Новости“

ЩАФЕТА

„Илия Златев“

Всяка година учениците от СПТУ по машиностроене — Павликени отдават заслужена почит на своя патрон — народния партизанин Илия Златев (Камен), убит край село Чалаево. Както всяка година, така и тази бе организирана юбилейна щафета на обиколка на квартал „Илия Златев“. В нея участваха 15 паралелни класове отбори, които се състезаваха на 1460 м маршрут, разделен на 8 поста. Учениците вложиха много старание при подготовката на отборите. В редица паралелки силите бяха изравнени, затова се изискваше правилно разпределение на състезателите по постове.

Стартовият пистолет даде началото на оспорваната борба за спечелване на красивата преходна купа. От старта атлетите се понесоха устремно по маршрута, предавайки щафетната палка на всеки следващ пост. На финала се изяви оспорвана борба, като първа пресече финалната лента състезател от III „а“ курс, следван от III „в“ и II „д“ курс.

Директорът на училището Илия Димитров връчи на първите три отбора преходната купа, плакати и други награди.

Отшумя още една спортна проява в училището по малки ностроене в Павликени: чакана с трепет от всички. Учениците обичат своето училище, носещо името на верния изроден син Илия Златев, и винаги достойно защитават чарговата чест в редица спортни прояви.

Г. Калчев

Горба